

RUS, İNGİLİS, TÜRK, ALMAN VƏ ÇİN DİLLƏRİNDƏ SƏRBƏST DANIŞAN AZƏRBAYCANLI OĞLANIN UĞUR HEKAYƏSİ

“PUMA”DAKİ TƏK AZƏRBAYCANLI

SÖHBƏTLƏŞDİ

Zərif Salmanlı
zarifsalmanli@kaspi.az

Niyaməddin Bayramlı: “Saytda “Puma”nın işçi tələbə axtardığını gördüm. Oraya son anda müraciət etmişdim. Müraciətimdən bir saat sonra artıq həmin vakansiya mövcud deyildi. Vakansiya silinən kimi zəng etdilər ki, “müsahibə prosesi üçün seçilmiş beş nəfərin biri də sən sən”.

Azərbaycan dilindən əlavə rus, ingilis, türk, alman və çin dillərində də sərbəst danışır. Hər yerdə ölkəmizi tanıdır, “mən azərbaycanlıyam” deyir. Hazırda “Puma”nın maliyyə departamentində maliyyə meneceri kimi fəaliyyət göstərən Niyaməddin Bayramlı Gədəbəyin Ərtəpə kəndində anadan olub. Uşaq ikən Rusiyanın Moskva şəhərinə köçüblər. Bağçaya və məktəbə orada gedib. Bakalavrı 2018-ci ildə Moskva Dövlət Regional Universitetinin iqtisadiyyat fakültəsində menecment ixtisası üzrə qırmızı diplomla bitirib. Çinin Şanxay şəhərində Şanxay Maliyyə və İqtisadiyyat Universitetində beynəlxalq biznes ixtisasında magistratura təhsilini 84 faizlik müsbət göstərici ilə yekunlaşdırıb. Almaniya ikinci magistratura təhsilini məhz maliyyə sahəsi üzrə alıb. Magistraturada təhsil almaqla paralel “Puma” şirkətində maliyyə departamentində işçi tələbə kimi işləməyə başlayır. Magistraturanı bitirdikdən sonra elə “Puma” şirkətində ona iş təklif olunub. İki ildən artıqdır orada çalışır.

“AZƏRBAYCANDA BÖYÜMƏSƏM DƏ, VƏTƏNİM AZƏRBAYCANDIR”

● Niyaməddin bəy, Rusiyaya köçdükdən sonra Azərbaycanla əlaqələriniz qaldırıldı?

● Uşaq olarkən hər yay tətildə doğulduğum kəndə baba evinə gedirdim. Həmin dövrlər mənim üçün çox əzizdir. 14 yaşına kimi hər il onları ziyarət edirdik. Sadəcə təəssüflənirəm

ki, ölkəmizin çox guşələrinə gedə bilməmişəm. Bir az Bakını görmüşəm, bir də Gəncə şəhərində olmuşam. Qalan bütün xatirələrim Ərtəpə kəndi ilə bağlıdır. Amma çox istərdim ki, işğaldan azad edilmiş ərazilərimizə də gedim. Gələcək illərdə qismət olarsa, bu arzumu reallaşdırmaq düşüncəm.

● Uzun illərdir Azərbaycana gəlmirsiniz, lakin dilimizdə əla səviyyədə danışı və yazı bilirsiniz. Bunu kimə və nəyə borclusunuz?

● Atam və anam sayəsində ana dilimizdə bu qədər səlis danışa bilirəm. Onlar çox vətənpərvərdir və bizi də elə böyüdüblər. Hətta atam bizə evdə rus dilində danışımağa qadağa qoymuşdu. Azərbaycanı böyüməyəm də, mənim vətənim Azərbaycandır. Hara getsəm, bunu mütləq vurğulayıram.

“BABAM ÜÇÜN UNİVERSİTETİ ƏLAÇI BİTİRDİM”

● Həm bakalavr, həm də magistratura səviyyələrini yüksək nəticələrlə bitirmisiniz...

● Bakalavr dövründə qiymətlərim yaxşı idi. Amma bəzi fənlərdən qiymətlərim dörd olmuşdu. Mən də dekanımıza məktub yazdım və yenidən üç fəndən imtahan vermək istədiyimi bildirdim. Bunu etməyimin də xüsusi bir səbəbi var idi. Babam həmişə gileylənirdi ki, nəslimizdə universiteti qırmızı diplomla bitirən yoxdur. Mən də babama söz vermişdim ki, “arzunu

həyata keçirmək üçün çalışacağam”. İmtahanları yenidən verdim və qırmızı diplom aldım. Magistratura pilləsində Çində oxuduqda fərqli ölkədən olan tələbələrə baxıb onlarla sağlamlıq rəqabətə girirdim. Dərslər də maraqlı olduğundan əlavə həvəs var idi. Həm də bildirdim ki, orada millətimi təmsil edirəm. İstəmərdim kimsə desin ki, “azərbaycanlı oğlan pis oxuyur”. Həm də təqaüd almaq üçün ikiqat səy etmişdim. Şanxayda oxuduğum sahə bir az fərqli idi. Çünki biznesi kitabdan öyrənmək çətin idi. O səbəbdən orada oxuyarkən hər fəndən müxtəlif məlumatlar öyrənməyə çalışırdım. Qrup işləri gördükdə, insanlar arasında sorğular keçirirdik. Əlaqələrimizi inkişaf etdirirdik. Bizə orada maliyyə dərsləri keçirdilər, çox xoşuma gəlirdi. Şanxayda müəllimlərlə daha çox əlaqələr yarada bildirdik. Amma Almaniya hər şey daha formal idi.

“ÖZÜMÜ QƏRİBƏ HİSS EDİRDİM”

● Nə üçün təhsiliniz bitən kimi Çini tərk etdiniz?

● Özümi oraya aid hiss etməyirdim. Şanxayda yaşayarkən anladım ki, uzun müddət orada yaşamaq istəməyəcəyəm. İş təklifləri alsam da, imtina etdim. Küçədə, ictimai nəqliyyatda bəzən insanlar mənə maraqla baxırdılar, çünki fərqli görünürdüm. Bir dəfə nisbətən kiçik olan Nançanq

“Çində təhsil alanda bilirdim ki, orada millətimi təmsil edirəm. İstəmərdim kimsə desin ki, “azərbaycanlı oğlan pis oxuyur”. Həm də təqaüd almaq üçün ikiqat səy etmişdim.”

”

şəhərində idim, orada insanlar hətta mənimlə şəkli çəkirdilər. Özümü məşhur şəxs kimi hiss edirdim. Belə olduğu üçün də bu, fərqli hiss etdirdi. Digər bir nüans isə onların yeməkləri ilə bağlı idi. Yeməkləri bizim öyrəşdiyimiz qidalardan fərqləndiyi üçün hər yerdə yəyə bilmirdim. Hər dəfə də yemək üçün mərkəzə, Avropa restoranlarına getmək əlverişli deyildi. O səbəbdən növbəti məkan olaraq Avropanı düşündüm.

“SIXICI OLSA DA, ONDAN YAXŞISI YOXDUR”

● Bəs niyə bu qədər Avropa dövləti içində məhz Almaniya kimi hərtərəfli soyuq ölkəni seçdiniz?

● Almaniya yaşamağı təhsil baxımından seçmişəm. Çünki orada bir çox universitet var və təhsil haqqı ödəmişəm. Həmçinin verilən təhsil yüksəkdir və bütün ölkələrdə qəbul edilir. Universitetdə öyrəndiklərim işlədiyim sahədə mənə çox kömək olur. Amma yaşamaq üçün sıxıcı ölkədir. Almanların əksəriyyəti sanki robotdur. Onlarla səmimi, həyatdan söhbətlər edə bilməzsən, özünü narahət hiss edirsən. Düzü, dünyagörüşü inkişaf etmiş, səmimi söhbət edə biləcəyin insanlar da var. Amma əksəriyyət soyuqdur. İnsanları kimi havası da soyuqdur. Qışda hava tez qaralır. Bəzən 2-3 həftə günəş olmur. Hava ilə insanlar arasında bağlılıq hiss olunur. Yay aylarında Almaniya sanki tamam fərqlidir. İnsanlar daha aktiv və pozitividir. Bəlkə buna görədir ki, digər günəşli ölkələrə səyahət etdikdə orada insanlar daha pozitividirlər. Burada bu qədər yaşamağımıza baxmayaraq cəmi iki alman dostum var. Digər millətlərlə daha yaxşı dostluq etməyə olur. Xüsusən də İtalyanlarla. Sanki dünyagörüşümüz, zərəfatlarımız daha uyğundur. Amma Almaniya yaşamaq standartları çox yüksəkdir. Aldığım əməkhaqqı ilə daha yaxşı yaşayırsan. Avropanın tam mərkəzində yerləşir. Digər ölkələrə bir neçə saat məsafədəsən. Səyahət etmək də bahalı deyil. Üstəlik, Almaniya sakit ölkədir. Qayd-qanunlara da əməl olunması çox xoşuma gəlir. Hər şeyi hesabladıqda Almaniya kömək istəməyəm. İspaniya çox xoşuma gəlir, orada yaşamaq istərdim. İnsanları səmimidir, məni də onlara bənzədirlər. İtalyanların zərəfatları, həyat tərzi də mənə çox yaxındır. Hətta oraya getdikdə özümü onlardan biri kimi hiss edirdim. Amma heyf ki, həmin ölkələrdə yaşamaq asan deyil. Almaniya bu baxımdan mənə daha əlverişli gəlir. Yaxın beş ildə özümü başqa yerdə təsəvvür edə bilmirəm. Buranın vətəndaşı olduğdan sonra başqa

ölkəyə getməyi düşünə bilərəm.

“ADIDAS”A DA MÜRACİƏT ETMİŞDİM”

● Almaniya gələrkən təsəvvür edərdiniz ki, dünyanın ən böyük idman geyim firmasında çalışmağa başlayacaqsınız?

● Almaniya magistratura oxumaq üçün gəldim. O zamandan işlə bağlı da müraciət etdim. Almaniya iş tapmaq bir az çətin idi. Çünki mənim oxuduğum proqram ingilis dilində idi. Almaniya işə qəbul olmaq üçün onların da dillərini bilməlisən. Qaldığım ərazidə üç böyük firma vardı: “Semens”, “Puma” və “Adidas”. Onlarda ingilis dili biliyi işə tapmaq daha rahatdır. “Adidas”a da müraciət etmişdim. Lakin bildirdim ki, məni işə qəbul etməyəcəklər. Çünki vakansiya daha çox texnologiya sahəsi ilə bağlı idi. Sonra bir saytda “Puma”nın maliyyə sahəsinə işçi tələbə axtardığını gördüm. Oraya son anda müraciət etmişdim. Müraciətimdən bir saat sonra artıq həmin vakansiya mövcud deyildi. Vakansiya silinən kimi zəng etdilər ki, “müsahibə prosesi üçün seçilmiş beş nəfərin biri də sən sən”. Müsahibə çox səmimi alındı. Bir həftə sonra işə qəbul olunmağımı bağlı rəsmi məktub əldə etdim.

“HƏR İL ƏN AZ İKİ MİLYON İNSAN MÜRACİƏT EDİR”

● “Puma” kimi markada işə qəbul olmaq üçün, sizcə, nələr önəmlidir?

● “Puma” böyük və beynəlxalq şirkət olduğu üçün oraya müraciət edən insanların sayı hədsiz çoxdur. İki ay əvvəl insan resursları departamentindən deyilmişdi ki, hər il onlara iş üçün ən azı iki milyon insan müraciət edir. Rəqabət çox böyükdür. Bəzən namizədlər o qədər çox olur ki, bütün müraciət edənlərin sənədlərinə baxa bilmirlər. O baxımdan düşünürəm ki, çox şanslıyam. Çünki son anda müraciət etdim və qəbul edildim. Amma müsahibədə uğurlu olmaq üçün özünü rahat aparmaq çox vacibdir. Çox həyəcan ziyandır. Çünki rahat olduqda onlar da görür ki, sən stresslə başa çıxma bilirsən. Böyük şirkətlərdə bu, üstünlük olaraq qəbul edilir.

“HƏR KƏS RAHATLIQLA RƏHBƏRƏ MƏKTUB İNVANLAYA BİLƏR”

● Orada iş mühiti necədir?

● “Puma”da işləmək çox maraqlıdır. Çünki burada iş və şəxsi həyat arasındakı balans çox önəm verilir. Məsələn, cümə günü saat dördə artıq heç kəs çalışmır. Amma əslində iş saati beşdə bitir. Çalışmırlar, çünki şəxsi həyatları onlar üçün önəmlidir. Fikrimcə, bu balans qorunduğu üçün hər kəs

bir-biri ilə mülayimdir. Həmçinin hər üç ayda bir dəfə insan resursları departamentinin nümayəndələri ilə görüş keçirilir. Qiymətləndirmə aparılır. İşçi də rahatqla onu narahət edən nüansları dilə gətirə bilər. İstəyən hər kəs rahatqla şirkətin rəhbərinə də məktub ünvanlaya bilər. Çünki hər kəsin fikrini bildirməsinə diqqət edilir. Əgər yeni bir vakansiya olursa, öncə şirkətin daxildəki işçilər üçün aqlır. İstəyən işçi oraya müraciət edə bilər. Ondən sonra artıq ictimaiyyətə açıq halda paylaşılar. “Puma”da yüksəlmək elə də çətin deyil. Əgər sənə verilən tapşırıqları layiqincə yerinə yetirə bilsənsə, bu, çox kömək olur. Rəhbərin sənə haqqında müsbət fikirdirsə, bu, yüksəlməyinə müsbət təsir edir. Burada yüksəlmək üçün milli kimlik kimi nüanslar nəzərə alınmır. Yəni, alman olmasan da, heç bir ayrı-seçkilik yoxdur.

“BİZİM ŞİRKƏTDƏ AZƏRBAYCANLI YOXDUR”

● Deyirsiniz ki, azərbaycanlı olmaq vəzifədə yüksəlməyə əngəl deyil. Orada ölkəmizi tanıyırlarmı?

● Şirkətdə mənəndən başqa çalışan azərbaycanlı yoxdur. Həftədə bir dəfə püşk atılır və digər departamentin nümayəndəsi ilə kofe içməyə gədirən. Bir dəfə insan resursları departamentinin müdiri ilə gətdik. O, mənəndən haralı olduğumu soruşdu. Azərbaycanlı olduğumu dedikdə təəccübləndi. Dedi ki, bizim şirkətdə azərbaycanlı yoxdur. Mən də həmişə maraqlanırdım ki, bəlkə həmvətənlərimi taparam. “Puma”da Azərbaycanlı daha çox “Formula 1” sayəsində tanınırlar. Çünki şirkət “Formula 1”in sponsorudur. Azərbaycan dedikdə ağıllarına ancaq Bakı gəlir.

“HƏR LAYİHƏNİN UĞURLU OLMASI MÜMKÜNSÜZDÜR”

● Şirkətin uğurlarından danışdıq. Bəs uğursuz olduqları zamanlarda necə olurlar?

● Mağaza açanda bir neçə məqamlara diqqət edirik. Yeri, oradan nə qədər insan keçdiyi və sair. Bunların hər biri nəzərə alınır. Bir neçə departament birlikdə çalışaraq nəticə əldə edirik. Amma mağazam açdığımız ölkə də çox vacibdir. Çünki maliyyədə pul yatırıdığın zaman ildən-ildə dəyərinə itirir. Pul itkisini hesablamaq üçün inflyasiyanı da gözə almalyıq. Məsələn, Türkiyə və Argentina təhlükəli ölkələrdir, çünki onlarda inflyasiya faizi yüksəkdir. Yaxud, Rusiyada yüzə yaxın mağazamız var idi, müharibə səbəbindən bağlanmış oldu. Bu, çox böyük ziyanla başa gəldi. Mağaza açdıqda uğursuz olması da normaldır. Hər layihənin uğurlu olması mümkündür. Yüz

mağazadan 2-3-ndə bu, ola bilər. Bəzən mağaza özünü doğrultmur, analizlərimiz gözlədiyimiz kimi olmur. Amma bu zaman da heç kim işçini günahlandırır. Hər kəs nəticəni ümumi qəbul edir.

● İş həyatınız boyunca, öyrəndiyiniz ən vacib dərslər nə olub?

● Ən vacib dərslər stresslə rahat başa çıxma bilməkdir. Çünki stressə girdiyimiz zaman aqressiv ola bilərik. Bu zaman iş yoldaşlarımızla da münasibətlərin korlanma bilər. İş ilk başladığıda bir az bununla bağlı çətinlik çəkirdim. Bir də sualın olduqda onu rahat şəkildə dilə gətirmək lazımdır. Özüne güvənərək fikrini dəqiq ifadə etməlisən.

“ŞİRKƏTİ İDARƏ EDƏN ÖNƏMLİ ŞƏXSLƏRDƏN OLMAQ İSTƏYİRƏM”

● Niyaməddin bəy, gələcək hədəfləriniz nədir?

● Gələcək üçün müəyyən planlarımız var. Maliyyə sahəsində “Hedc fondları” deyərək bir sahə mövcuddur. Həmin sahə üzrə çalışmaq istərdim. Çünki orada daha çox riskli layihələr olur. Həm də istərdim növbəti çalışacağım şirkət daha kiçik olsun. Şirkəti böyütdən, qararverici insanlardan biri də mən olum.

